

[Sønderby]

på det noget før, for så havde man haft mulighed for at løse det. Det er derfor, vi ikke kan stemme for den dagsorden.

Der er nogle ting i dagsordenen, vi kan stemme for, men punkt 1 kan vi ikke stemme for, for dér taler man om nogle rutinemæssige nøddumpninger, som forsvarsministeren ganske klart har sagt ikke er rutinemæssige, hver enkelt af dem er vurderet.

Så er der nogle punkter i midten, vi kan klare. Når man til sidst siger, »at nyopfisket gasammunition bringes i land og opbevares her med henblik på senere adskillelse og destruktion«, så er det en skrækkampagne, fru Margrete Auken og den anden forespørger laver over for den bornholmske befolkning. Derfor kan vi ikke stemme for den dagsorden.

Jeg kunne udmærket høre på hr. Svend Andersens ordførertale, at den var lavet, inden den her dagsorden er blevet lavet, for den var meget venligere, og den drejede sig om bornholmernes problemer osv. Senere har hr. Svend Andersen fået denne dagsorden, og så har han ikke fået tid til at lave ordførertalen om. De to ting passede ikke sammen, hr. Svend Andersen. Derfor havde det været rimeligt, hvis hr. Svend Andersen sammen med andre fra socialdemokratiet var gået ind i en debat. Vi sagde: skal vi ikke prøve at snakke om det og så få sat en dagsorden op, som vi kan stemme for alle sammen?

Når der ikke har været spor velvilje hos de partier, der stiller dagsordenen, til at diskutere, om man skulle prøve at finde en dagsorden, man kunne blive enige om, så står vi i den situation, at de selvfølgelig har lov til at vedtage den dagsorden, og så bliver det regeringens opgave at prøve at løse problemerne. Men at sætte en frist på til 1. marts og sige, at alt skal føres i land, kan vi altså ikke være med til. Derfor må vi undlade at stemme.

Anne Grete Holmsgård (VS):

Jeg vil godt sige til hr. Sønderby, at når man knokler tilstrækkelig længe med en sag og ser den blive træneret gang på gang på gang, så kommer man til det punkt, hvor der ikke er anden løsning end at sætte nogle tidsfrister, for ellers ved man, at træneringen vil fortsætte, og det gider vi simpelt hen ikke

acceptere. Derfor har vi sat nogle tidsfrister, og de er ikke skrappere, end at de kan overholdes. De kan også overholdes, selvom forsvaret har været meget længe om at komme op af hullerne.

Jeg synes, at forsvarsministeren skal indstille sig på, at det her bliver vedtaget, at vi ikke accepterer fortsat trænering, og at han lige så godt kan indstille sig på at bøje sin vilje og samarbejde med miljøministeren om at udføre det her fremfor at blive ved med at sætte bremseklodserne i.

Jeg vil godt lige gøre forsvarsministeren opmærksom på, at han glemte – måske havde han ikke tid nok – at svare på mit spørgsmål om, hvorvidt det nye afsnit i Fiskeriårbogen har været sendt til høring i miljøministeriet.

Jeg vil også godt lige sige, at forsvarsministeren vist kom til at lave en fejl, tror jeg, da han sagde, at »eksplosivstofkommissionens rapport jo netop tog udgangspunkt i nyopfisket gas«. Nej, det gør den ikke. Der står ganske tydeligt i indledningen, at den handler om og undersøger det, der er oplagt i sprængstofmagasinet i Vestermarie på Bornholm.

Det er ikke helt ligegyldigt. For det første fordi det var en rent teoretisk rapport. For det andet fordi der, såvidt jeg kan se, kun har været én egentlig analyse i al den tid, denne sag har kørt, og det er 10 år. Det var på tysk foranledning i starten af 1970'erne, hvor man undersøgte en af de mest almindelige bomber, der også bliver fisket op ved Bornholm, nemlig en KC 250 eller en flyverbombe, som det også hedder. Det viste sig, at det meste af pekrinsyren, som er det, der gør bomben stødfølsom, var udvasket, og resterne var det ikke muligt at antænde. Det er den eneste egentlige analyse, man har, så der er altså ikke så forfærdelig meget at hænge det på.

Derudover kan man sige, at den hårdhændede behandling, der har været tale om i årevis, altså ikke har medført nogen eksplosionsulykker endnu. Det gør den forhåbentlig heller ikke i fremtiden.

Så sagde ministeren, at nu er der jo tale om meget forskellige former for ammunition. Ja, det er der i princippet, men det er altså sådan, når man går indberetningerne igennem fra forsvarsministeriet, som vi har fået, at det er i overvejende grad de samme typer